

**ГЛАВЕН ПРОКУРОР
 НА
 РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

София, 18 XII.1996 г.

№ 11714.96.V

*Конст. С. № 32/96г.
 Дек. 1. 1997г.
 20. XII. 96г.*

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ
 СЪД НА РЕПУБЛИКА
 БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

от главният прокурор на Република България
 за установяване противоконституционността на
 разпоредбата на чл.9, ал.2 от Закона за застраховането

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В бр.86 от 11.10.1996 г. на Държавен вестник, е обнародван
 Законът за застраховането, приет от 37-то Народно събрание на
 26.09.1996 г.

Съгласно легалното определение, дадено в чл.2 от Закона,
 застраховането е стопанска дейност. Като всяка стопанска дейност и
 в съответствие с чл.19, ал.1 и 2 от Конституцията тя трябва да се
 развива при свободна стопанска инициатива, еднакви правни условия
 за всички правни субекти и да бъде защитена от злоупотреба с
 монополизъм и нелоялна конкуренция. На основата на тези принципи

се изгражда пазарното стопанство, а целта преследвана с цитираната разпоредба от Конституцията е именно изграждане и утвърждаване на пазарно стопанство в Република България.

Изхождайки от тази принципна постановка намирам, че разпоредбата на чл.9, ал.2 от Закона за застраховането противоречи на чл.19, ал.1,2 и 3 от Конституцията.

С посочената разпоредба е въведена забрана за физически и юридически лица, самостоятелно или чрез свързани лица да притежават повече от 5 на сто от акциите на застрахователно дружество.

Забраната не се прилага когато собственик на акциите са държавата, застрахователен холдинг или чуждестранно застрахователно дружество. Изключването на тези правни субекти от ограничителните пет процента е обяснимо. Чуждестранните застрахователи могат да извършват застрахователна дейност в РБ само чрез клонове, при това след изтичане на 7 години от влизането на закона в сила. Ангажиментите, които Конституцията вменява на Държавата в социалната, здравно-осигурителната и дейността за защита на потребителите също не допуска подобно ограничаване. Съотношението застрахователно дружество - застрахователен холдинг сочи защо извън 5-те процента остава и холдинга.

Не са ясни обаче съображенията на законодателя, при въвеждане на ограничението по отношение на физическите и частните юридически лица. Във всички случаи обаче поставената от закона рамка води до ограничаване свободната стопанска инициатива на тези правни субекти и поставянето им при нееднакви правни условия за стопанска дейност. Това е в нарушение на чл.19, ал.1 и 2 от Конституцията. Наред с това, физическите и частните ЮЛ, които са направили по-големи инвестиции в тази стопанска дейност ще следва

в 6 месечен срок да се освободят от акциите си над предвидените 5 на сто и ще бъдат принудени да сторят това при явно неизгодни за тях условия. Подобна принуда не съответствува на принципа за закрила на инвестициите и стопанската дейност, прогласен в чл.19, ал.3 от Конституцията.

С оглед на изложеното и на основание чл.150 от Конституцията, отправям **ИСКАНЕ** за установяване противоконституционността на чл.9, ал.2 от Закона за застраховането.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Ив.Татарчев/

МВ